

”Hvis *du* er biskop – så er *jeg* præsident i USA!”

For et halvt år siden fik jeg en opfordring fra TV Midt/Vest til at deltage i fem programmer, hvor de ville tage mig med ind bag facaden, hvor de store livsspørgsmål ofte stilles. Det var en udfordring, jeg ikke kunne sige nej til! Og det gav mig fem helt unikke oplevelser.

Mit første besøg var hos den konventionelle svindebondede Jens, lidt uden for Holstebro. Jens havde købt gården af sine forældre og siden købt ni gårde mere til, men i dag kunne han ikke forsørge sig selv ved gårdens drift alene, så han havde arbejde ved siden af. Med Jens drøftede jeg klimaforandringerne og vores fælles ansvar for at begrænse vores udledning af drivhusgasser. Jens var optaget af klimaspørgsmålet og leverede gyllen til et naturgasanlæg, der fjernede drivhusgassen fra gødningen.

Jeg har som generalsekretær for Folkekirkenes Nødhjælp besøgt og leveret nødhjælp til bonden fra Etiopien, der havde mistet alt sit kvæg pga. tørke. Jeg har set konsekvenserne af klimaforandringerne og mener, at vi som kristne må kende vores ansvar, da vi jo tror på en Gud, der skabte jorden i sin kærlighed og gav os mennesker et forvalteransvar.

Dernæst fik jeg lov at se bag facaden på Hospice Limfjorden, hvor jeg mødte Peter og hans kone. Peter vidste, at han ikke havde langt igen, men han havde fundet ro og rum for gode samtaler om liv og død med sin familie på hospice. Hospicetanken er fantastisk! Her anerkendes alles ret til et værdigt liv. Og her får du lov at leve og hente mening i samværet med dine kære - helt til du dør.

Det tredje sted, jeg besøgte, var neonatal-afdelingen på Viborg Sygehus, hvor jeg mødte en mor, der fødte sine tvillinger flere måneder for tidligt. De vejede kun 1.200 gram hver. Vi fik en meget ærlig samtale om det pludseligt at stå ansigt til ansigt med livets sårbarhed. Om kampen for hendes to nyfødte børn og glæden ved at se dem vokse og udvikle sig – også her med den klare undertone, at livet er værd at kæmpe for og værne om.

Jeg besøgte en messe for ånd og spiritualitet – og må undres over, hvad mangelen på åndelighed kan drive mennesker ud i. Ofte i modsætning til evangeliets åndelighed, der sætter fri, giver håb og orienterer os imod fællesskabet med vore medmennesker.

Biskoppen giver kalvene mælk

Og endelig fik jeg et længe næret ønske opfyldt: At få lov til at bo på Møltrup Optagelseshjem nogle dage. Det begyndte i kostalden kl. 6, hvor Claus på kyndig og bestemt vis lærte mig op i udmugning i stalden, tilberedning af mælk til kalvene og rengøring af malkerobotten.

Kl. 7.30 spiste vi morgenmad med alle de andre. Vi sad ved bordet i gammelt tøj og lugtede af ko. Og da Claus introducerede mig som biskop i Viborg, sagde en af de andre ved bordet: *"Er du biskop, så er jeg præsident i USA!"*

Det morede jeg mig meget over, men samtidig ligger der jo også en stærk pointe i hele situationen: Der ved morgenbordet var vi alle lige. Og jeg var accepteret – ikke fordi jeg er biskop, men fordi også jeg denne morgen var medarbejder. Om aftenen

gik jeg i mændenes café. Kaffen var denne aften gratis, fordi én havde lagt flere penge, end han købte for – og så nød vi alle godt af denne gavmildhed. Også her blev jeg taget med i snakken og fællesskabet – og oplevede en rummelighed, som vi rundt i menighederne kan lære meget af.

Tak til Claus, og alle jer andre på Møltrup, som tålmodigt oplærte mig i stald og slagteri og i samtalerne ved spisebordene og i caféen.

Jeg glæder mig over at være en del af fællesskabet på Møltrup og ser frem til, at vi forhåbentligt inden for en overskuelig periode får bygget vores nye multihal – så vi får endnu bedre rammer for fællesskabet.

Biskoppen som slagter

*- Biskop Henrik Stubbkjær,
formand for Møltrups bestyrelse*